

Od magisterských studentů jsou zde shromážděny speciální anotace za účelem, abyste se s nimi mohli seznámit. Soubor je dlouhý, celkem deset stran. Pročítejte po částech, sledujte, jak je formulován cíl práce a problemstilling. A. Po pročtení vyberete jednu až dvě a napište, čím Vás pozitivně nebo negativně zaujaly. Váš text (jedna NS) bude obsahovat také B. explicitní formulaci dvou otázek, které jsou obecně nebo konkrétně pro Vás osobně v této souvislosti relevantní. Pozor: text A napíšete norský, část B česky tak, abyste ve svých otázkách nebyli limitováni norštinou.

Adéla Ficová

Masteravhandling

Tittel: Hun som skoen passer for: Askepott som et kulturelt fenomen i den tsjekkiske og norske konteksten

Kort karakteristikk: Askepott er et av de mest kjente eventyrene. Det er faktisk mer enn 345 litterære varianter og mange filmer. I 1973 ble filmen *Tre nätter til Askepott* tatt opp. Denne moderne varianten er særlig populær i Tsjekkia og Norge. Det er et interessant skjæringspunkt for norsk og tsjekkisk kulturtradisjon. Imidlertid har temaet ikke blitt utforsket.

Problemstilling: Det er overraskende at en nesten 50 år gammel film er så populær at den vises hver jul på TV i Norge og Tsjekkia, særlig fordi filmen har ingenting å gjøre med jul. Formålet er å sammenlikne den litterære tradisjonen, se på den tsjekkiske Askepott (av Bozena Nemcova) og den norske Askepott (av Asbjørsen og Moe) og finne på om de er like. Der er viktig å nevne at den tsjekkiske og norske filmversjonen er forskjellige. Noen scener ble forkortet i Norge. Nemlig er den norske versjonen preget av Knut Risans overstemme – det er én mann som dubber alle figurer og mange dialoger er tatt bort.

Forskningsspørsmål:

1. Hva er litterær opprinnelse av Askepott eventyr i Tsjekkia og Norge? Er opprinnelsen lik?
2. Avviker den tsjekkiske filmen *Tre nätter til Askepott* fra den tsjekkiske og norske tradisjonen? I så fall, hvilke aspekter er forskjellige?
3. Hva er forskjellen mellom den tsjekkiske og den norske versjonen av filmen?
4. Hvordan filmen klarer seg i Norge og Tsjekkia nå for tiden?

Arbeidsmetode: Når det gjelder den litterære analysen, jobber jeg med Aarne-Thompson klassifikasjonssystemet (en internasjonal typekatalog for folkeeventyr) og Vladimir Propps Eventyrets morfologi. For analysen av filmen bruker jeg filmatiseringsteori, men også teori av oversettelse. I den siste delen jobber jeg med avisartikler.

Resultater: Den tsjekkiske og norske litterære tradisjonen er ikke det samme, men når det gjelder individuelle motiver, er eventyrer ganske like. Det er særlig viktig at eventyret ikke inneholder tyske (brødrene Grimm) og franske (Perrault, hvis versjonen ble brukt av Disney) motiver verken i Tsjekkia eller Norge. Deretter var det interessant å finne på hvordan filmens historie ble skrevet – Bozena Nemcova skrev tre Askepott varianter, to tsjekkiske og en slovakisk. For det meste er manuset basert på den slovakiske versjonen, men Pavlicek bruker også motiver fra de andre variantene. Kapittelet om den norske filmen er ikke ferdig ennå, men allerede nå kan jeg se at noen endringer, mange dialoger og vits ble ikke oversatt, noe som kan påvirke publikums inntrykk av filmen. Det siste kapittelet tilbyr også interessante resultater, for eksempel at filmen ikke ble så populær i Tsjekkia og Norge før 90-tallet, selv om da var den allerede ganske gammel.

Avgrensning/begrensning av temaet: Jeg skriver ikke om den tyske litterære tradisjon og om den tyske filmversjonen, selv om filmen ble laget i samarbeid med Østtyskland. Det er fordi jeg snakker ikke tysk. Imidlertid er det ikke et problem fordi manuset er basert på den tsjekkiske (og slovakiske) tradisjonen og filmen ble ikke oversatt fra tysk.

Modalpartikler i norsk og dansk : En korpusbasert analyse

Tittelen av masteravhandlingen min er «Modalpartikler i norsk og dansk : En korpusbasert analyse». Tittelen skal gi en god forestilling om hva problematikken handler om. På grunnlag av en korpusanalyse arbeider jeg på å sammenlikne forekomsten av såkalte modalpartikler i norsk og dansk. Blant disse partiklene i norsk bokmål regnes *da, jo, nok, vel* og *visst*, mens dansk også kjenner *da, jo, mon, monstro, nok, sgu, vel, vist* og *vistnok*. Selv om noen av de ovennevnte partiklene ser liknende ut, blir de noen ganger brukt på en helt annen måte.

Da jeg begynte å kommunisere mye på dansk både på en muntlig og skriftlig måte, la jeg merke til noen forskjeller i modalpartiklens bruk. Den første bestod i at det var et bredere utvalg modalpartikler i dansk som kanskje også tok modalpartiklene i bruk oftere i dagligspråket. For det andre la jeg merke til at noen situasjoner i dansk som

eksempelpartikkelen «vel» dukket opp i var forskjellige fra situasjoner i norsk. Der oppstod hypotesen min: danske modalpartikler brukes på en annen måte enn de norske. Problemstillingen (forskningsspørsmålene) er: Hva er forskjellen i modalpartiklernes bruk i begge språkene? Hvordan er danske modalpartikler oversatt til norsk og omvendt?

Avhandlingen er delt i en teoretisk og praktisk del. Den teoretiske inneholder informasjon om hva modaliteten er, og hvilke funksjoner enhver modalpartikkel har. Den praktiske er basert på resultater som kommer fra en selvlaget språkkorpus. Korpusen består av utvalgte moderne romaner som eksisterer i begge språkvariantene. Korpusens oppgave er å finne de ønskede modalpartiklene for at jeg ikke behøver å slå dem opp manuelt. Det er nødvendig å søke på partiklene i forskjellige bokdeler for at man får så nøytralt material som mulig. I tillegg skal man få et visst antall funn, ellers kunne man ikke nå et tilfredsstillende og tydelig resultat.

Ved en lingvistisk avhandling er det praktisk at man ikke trenger å tenke så mye på en emnebegrensning, når man allerede har funnet temaet sitt. Ved temaet mitt måtte jeg i begynnelsen passe på hva modalpartikler virkelig var for at jeg ikke blandet dem med en annen kategori med en annen funksjon. Det var også nødvendig å bestemme seg om hvilke danske modalpartikler som skulle utelates, og hvilke som skulle bli. Etter at jeg gjorde disse beslutningene, har det ikke vært vanskelig å holde seg til emnet.

Zuzana Hadašová

Krisen i Tsjekkoslovakia i 1938 sett av tre norske forfattere:

Lars Berg, Sigurd Evensmo og Niels J. Mürer

Min masteravhandling med tittelen *Krisen i Tsjekkoslovakia i 1938 sett av tre norske forfattere: Lars Berg, Sigurd Evensmo og Niels J. Mürer* fokuserer på fremstillingen av krisen i Tsjekkoslovakia i perioden før Münchenavtalens signering i september 1938 i tekstene av de ovenfor nevnte forfatterne. Grunnen til at disse tre intellektuelle står sentralt i oppgaven er at de tilbrakte noe tid i Praha i perioden mellom juni og september 1938 og publiserte mange tekster om sitt opphold i flere norske aviser. Derfor er disse forfatterne viktige skikkelser når det gjelder forholdet mellom Norge og Tsjekkia i slutten av 1930-årene. Lars Berg oppholdte seg med Oslo bys stipend i juni og juli 1938 i Praha og sendte reisebrev til Bergens Tidende, Arbeiderbladet og avisa Nordlys. Sigurd Evensmo var arbeiderpressens utsendte medarbeider i Tsjekkoslovakia i september 1938 og Niels J. Mürer var også der på den tida og jobbet som

utenriksredaktør i Aftenposten. Begge to rapporterte hjem fra Praha om kampen mellom tsjekkerne og den tyske minoriteten i de vestlige grenseområdene.

Krisen i Sudetenland og særlig begivenhetene knyttet til Münchenforliket er et utforsket tema. Det finnes mye litteratur tilgjengelig på området, men tekstene til disse tre forfatterne har vært lite eller ikke i det hele tatt behandlet. Forfatterne er ikke veldig kjent for tsjekkisk publikum og også litt glemt i Norge i dag. Når det gjelder problemstillingen, vil jeg finne ut hvordan situasjonen i Tsjekkoslovakia i 1938 ble fremstilt og debattert i Norge. Jeg vil besvare problemstillingen gjennom en kvalitativ analyse av det empiriske materialet som består av forfatternes avisartikler publisert i Aftenposten, Arbeiderbladet, Bergens Tidende og Nordlys. I tillegg vil jeg analysere forfatternes andre tekster knyttet til deres opphold i Tsjekkoslovakia.

Hva angår oppgavens oppbygning, vil jeg begynne med en kort historisk innføring til begivenhetene i Tsjekkoslovakia i 1938. Etterpå vil jeg presentere alle de tre forfatterne for å gi et helt bilde av dem både som forfattere og samfunnsdebattanter med hovedfokus på deres aktiviteter i 1930-tallet. I den tredje delen av oppgaven vil jeg se litt nærmere in på pressesituasjonen i Norge på den tida. Denne delen er viktig fordi på 1930-tallet ble mesteparten av norske aviser politisert og de fungerte som støtte for et bestemt politisk parti. Jeg vil konsentrere meg først og fremst om de fire avisene der forfatternes artikler ble publisert. Her vil jeg også drøfte i hvilken grad kunne disse avisene bli oppfattet som meningsdannende. Dette er viktig fordi på den tida hadde avisene en sterk posisjon som informasjonskilde og derfor kunne de vesentlig påvirke offentlig mening. I den empiriske delen av oppgaven vil jeg analysere forfatternes tekster ved å støtte meg til litteraturen om journalistikk og kildekritikk. Jeg vil besvare spørsmålene som for eksempel: Hva kjennetegner forfatternes skrivemåte eller deres journalistiske form? Hva slags holdning til begivenhetene i Tsjekkoslovakia presenterer deres tekster? Siden Evensmo oppholdte seg i Praha på den samme tida som Mürer, vil jeg sammenlikne Evensmos rapporter med Mürers rapporter for å vise ulike tendenser i deknningen av krisen i Tsjekkoslovakia.

Når det gjelder begrensinger av oppgaven, er den tidsmessige begrensingen til perioden fra juni 1938 til september 1938. En annen begrensing henger sammen med valget av disse tre forfatterne som prosjektets hovedfokus. Det er klart at de ikke var de eneste i Norge som skrev om saken, men de var de eneste forfatterne som besøkte landet på den tida og publiserte flere tekster om det.

Sjanger av litterær reportasje i sammenheng med norsk litteratur og Åsne Seierstads arbeid. Litterær analyse av verket *Én av oss: En fortelling om Norge og mottakelsen i de slovakiske mediene*.

E. Pavlíková

Masteroppgaven min handler om Åsne Seierstad, som er norsk forfatter og journalist. Hun kommer fra Oslo og studiene hennes realisertes i Oslo og Moskva. Som forfatter fikk hun flere priser, blant annet Bokhandlerprisen, Den store journalistprisen eller Årets Peer Gynt. Hennes karriere begynte med reportasjer fra kriger. Hun skrev fire krigsreportasjer om konflikter i Afghanistan (*Bokhandleren i Kabul*), i Irak (*Hundre og en dag*), Tsjetsjenia (*De krenkede*) og i Serbia (*Med ryggen mot verden: Portretter fra Serbia*).

Min hovedinteresse ligger på *Én av oss. En fortelling om Norge*, som er reportasjen om terrorangrepet i Norge. I teoretisk del av diplomavhandlingen skriver jeg om reportasje som sjanger og om norske reportasjer generelt. Reportasje er en veldig spesifikk sjanger mellom fakta og fiksjon. Reportasjen tilhører til sakprosa og er faktisk en journalistisk sjanger. Ifølge *Encyklopedia Britannica* ble den første litterære reportasjen utgitt i 1965. Jeg fokuserer på norsk blikk og reportasjer i Norge. Jeg skal ikke lete etter hva er fakta og hva er fiksjon som jeg gjorde i min bakalaroppgaven. Alt som er i reportasjen er fakta, det er bare skrevet som skjønnlitteratur tekst. Derfor er hypotese jeg jobber med i oppgaven slikt: Hvis litterær reportasje er skrevet som fiksjon, er det mulig å analysere den som en skjønnlitteratur. Eller kan vi bare analysere den som sakprosa? Ja, det kan vi, men med spesifikk hensyn til sjanger, fordi reportasjen handler om virkelige personer, steder og begivenheter.

Praktisk del av diplomavhandlingen er analyse av *Én av oss*. Diplomavhandlingen fokuserer på litterær analyse, handlingen og motiver i boken. Reportasjen av Åsne Seierstad er de mest kjente i verden fra de norske reportasjer, derfor valgte jeg hennes verk som sentralt i oppgaven. I tillegg er *Én av oss* slags sonde til norsk samfunn. Det er interessant og relevant for meg som student av norsk språk at jeg skriver om Norge. Jeg kan analysere den reportasjen om norsk realia bedre enn realia i reportasjen om Bagdad eller Tsjetsjenia.

Et kapittel i den praktiske delen er resepsjonen av bøkene i slovakiske medier. Jeg vil finne anmeldelse i alle typer medier, ikke bare i avisen og på internett, for å samle omtaler om Åsne Seierstad. Takket være Absynt forlaget ble tre reportasjer av Åsne Seierstad oversatt til slovakisk og flere anmeldelser ble gitt ut. Etter min mening er reportasjen *Én av oss* den viktigste for europeiske lesere, fordi den har internasjonal overlapping. Reportasjen er ikke om invandrere, det er om én av oss.

Klára Tučková:

Tittel:

Fra skam til stolthet. Kamp for menneskerettigheter på den norske LHBT fronten.

Kort karakteristik:

Masteroppgaven dreier seg om fire store forandringer i norsk lovgivning og medisin som den første norske homoorganisasjon Det Norske Forbundet av 1948 (DNF-48) jobbet for. Den første forandring er avkriminalisering av homofili i 1972, som betydde at paragrafen 213 ble fjernet fra straffeloven. Før dette skjedde, foreskrev den norske straffeloven 1 års straffearbeid for seksuell omgang mellom menn. Den andre forandringen handler om fjerning av homofili som diagnose ved Norsk Psykiatrisk Forening i 1977. Før dette skjedde var homofili ansett som en psykisk sykdom, og den var inkludert i norske psykiatriske fagbøker oftest som en slags nevrose. Videre, det tredje store gjennombruddet var inkluderingen av lesbiske, homoseksuelle og bifile i antidiskrimineringsparagrafene 135a og 349a i 1981, som sikret spesiell beskyttelse for homofile mot diskriminering og hatefulle ytringer. Til slutt, den fjerde forandringen DNF-48 streb etter ga homofile en mulighet til å gifte seg ved å innføre rett til registrert partnerskap (partnerskapsloven) i 1993. Ved siden av disse fire elementene fokuserte jeg også på reaksjoner til disse endringer fra diverse aktørgrupper som kirken, myndighetene, allmenheten, samt leger og psykologer.

Problemstilling:

- Hvordan kom det til at Norge er i dag en av de fremmede nasjonene når det gjelder forsvar av LHBT-rettigheter? Hvilke organisasjoner eller personligheter bidro til det, og hvordan?
- Hvilke samfunnsgrupper var imot bedre rettigheter for homofile i Norge, og hvorfor?

Hypotese og resultater:

Jeg forestilte meg at Norge alltid har vært mer aksepterende mot minoriteter, og derfor forventet jeg at det var ikke noe særlig behov for en stor kamp for homofiles rettigheter i Norge. Min hypotese var også at det ikke var noen stor motstand mot de store forandringene som DNF-48 krevde. Men i løpet av forskningen innså jeg at jeg tok feil. Daværende Norge var veldig annerledes enn den er i dag, og DNF-48 måtte bekjempe mange fordommer og arbeide aktivt for å få de homofile en plass i samfunnet. Gjennom å lese Kim Frieles bøker og mange brev skrevet til DNF-48 av myndighetene og kirken, fikk jeg vite om at norske homofile levde i isolasjon og at mange nektet å akseptere at de i det hele tatt fantes. Jeg fant ut at en stor del av problemet hadde sine røtter i det faktum at det norske samfunnet var sterkt påvirket av kristelig syn og tradisjon. Den største motstanden kom hver gang fra Den norske kirke og Kristelig Folkeparti i anledning ved alle de fire endringene jeg tok opp i avhandlingen. De fleste som var imot flere rettigheter for homofile argumenterte oftest fra et

kristelig synspunkt også. Det var i tillegg en feil forståelse av medisin som gjorde at homofile møtt så sterk motstand – selv om det var absolutt ingen medisinsk eller vitenskapelig bevis for at homofili var noe unaturlig. Det var igjen den langvarige påvirkning av kristelig syn på hvordan den perfekte familien måtte se ut, som påvirket også medisin og i tillegg også allmenhetens mening. Selv om jeg ikke er helt ferdig med avhandlingen, er jeg tilbøyelig til å konkludere med at den største fienden av homofile i Norge var altgjennomtrengende religion og gammelt kristelig syn på homofili (og seksualitet generelt), som hadde påvirket norsk samfunn og lovgivning siden kristendommen etablerte seg i Norge i 1000-tallet.

Arbeidsmetode:

Mest tid tilbrakte jeg ved å lete etter og analysere relevante kildematerialer som brev, dokumenter, avisartikler og bøker. Mine primære kilder var først og fremst norske lover og offentlige dokumenter fra politiske debatter som dreide seg om homofili og relaterte endringer i norske lover. Jeg trakk mye informasjon om DNF-48s egen drift og arbeid fra Kim Frieles mange bøker. Hun var leder og generalsekretær av organisasjonen i mange år, og nedtegnet dens historie i detalj. En rekke andre viktige ressurser for denne masteroppgaven kommer fra Skeivt Arkiv sine nettsider, hvor mye av den norske homohistorie som f.eks. offisielle og private brev er arkivert og tilgjengelig for offentlig publikum. Et annet viktig kilde, særlig for å få innblikk inn i offentlige debatter om temaet, var VGs Arkiv som inneholder alle artikler publisert i avisen siden 1945. Blant nyere materialene brukt under skrivingen tilhører flere levekårs- og livskvalitetsundersøkelser om homofile i Norge, f.eks. NOVA-rapport *Levekår og livskvalitet blant lesbiske kvinner og homofile menn* fra 1999 og stortingsmelding nr. 25 *Levekår og livskvalitet for lesbiske og homofile i Norge* fra 2001. Disse undersøkelser evaluerer homofiles livskvalitet og kartlegger også deres historie i forhold til diskriminasjon fra samfunnet.

Avgrensning av temaet:

Fordi norsk homohistorie er et trolig omfattende tema med flere mulige retninger man kan fordype seg i, har jeg begrenset fokus av min masteroppgave til fire sentrale endringer i den norske homopolitiske historien. Disse har jeg beskrevet tidligere. Jeg skriver heller ikke om DNF-48 andre prosjekter, eller om andre norske grupper som også var pro-homofile. Selv om flere støttespillere av homofile har fått sin plass i avhandlingen i relevante kapitler, fokuserer jeg på dem bare i kontekst av deres bidrag til konkrete saker jeg tar opp i hvert kapittel.

Tereza Bystroňová

Masteravhandlingen min heter **Å være på vei – pilegrimsvandring i norsk kulturhistorie og samtid**. Dette temaet har jeg valgt fordi jeg selv er meget interessert i pilegrimsvandring og fordi den største oppmerksomheten får Pilegrimsveiene til Santiago de Compostela, mens andre pilegrimsleder er litt glemte. Blant disse er også norske pilegrimsledene som er kjent under fellesnavnet St. Olavsvegene til Trondheim.

Når det gjelder problemstillingen fokuserer jeg på tre hovedspørsmål – hvordan ble pilegrimsreisene utviklet og hvilke forandringer skjedde gjennom tiden, hvilke konsekvenser har pilegrimsreisene i landet de strekker seg gjennom, hva forårsaker dagens store interesse for pilegrimsreisene og hvordan ser organisasjonsstruktur for pilegrimsreisene i Norge ut.

I masteravhandlingen presenterte jeg først kristendommens historie i Norge fordi kristendommen er sterkt tilknyttet pilegrimstradisjonen. Å gå pilegrimsreise til Nidarosdomen var utbredt i høymiddelalderen etter at Olav Haraldsson ble erklært hellig – siden ble han kalt Olav den hellige. Pilegrimer vandret gjennom hele Europa, men på 1500-tallet kom reformasjonen. Siden var det forbudt å gå pilegrimsreiser, innenfor protestantismen var en annen oppførsel viktig – selve forhold mellom „gud“ og enkelte mennesker. Tradisjonen gjenopprettet siden 1980-årene i en stor grad. Også i Norge som fikk sin første offisielle pilegrimsled i 1997. I en annen del fokuserer jeg på hvem en pilegrim er og problematikken som gjelder spørsmålet „Er det forskjell mellom pilegrim og turist?“.

I den praktiske delen skal jeg greie ut de norske pilegrimsreisene – det vil si selve leder (veier til Nidaros), hvordan det er å gå i tøffe norske forhold eller om ledens tilknytting til Olav den hellige og andre norske skikkelser som for eksempel Sigrid Undset. Flere steder langs den mest berømte Gudbrandsdalsleden er sterkt tilknyttet både Undset og hennes verk *Kristin Lavransdatter*. Jeg skal også se på organisasjoner og mennesker som står bak pilegrimsreisene i Norge fordi systemet er meget komplisert og bredt – jeg skal snakke om Nasjonalt pilegrimssenter, Regionale pilegrimssentrene, men også om frivillige, organisering av gruppereiser og mer.

Jeg mener at pilegrimsreisene er viktige i dagens samfunn og i våre hektiske liv, der det er vanskelig å roe seg ned. Jeg søker i forskjellige studier og bøker for å finne støtte for min hypotese. Jeg har for eksempel funnet en studie som utdypet denne problematikken og

som støtter påstanden at pilegrimsreisene har en terapeutisk virkning og kan hjelpe enkelte personer å takle vanskelige tider i livet.

Jeg fokuserer først og fremst på de kristne og norske pilegrimsledene, religiøse reiser som er tilknyttet andre religioner blir nevnt i en liten grad. I mange studier og avhandlinger skrives det ofte om personlige erfaringer av mennesker som gikk pilegrimsreiser tidligere, det skal jeg ikke inkludere i min avhandling.

Alexandra Kotuliaková

Forholdet mellom menneske og natur i utvalgte romaner av Maja Lunde; en økokritisk analyse

Først og fremst vil jeg forklare hva økokritikk er siden det er en ganske ung retning. Økokritikken er en gren av litterærkritikk som kombinerer en rekke forskjellige fagområder. Enkelt sagt er økokritikken „study of the relationship between literature and physical environment“ (Gløftely 1996, xviii). Økokritikken åpner for å tenke på forholdet mellom natur og kultur, eller samspillet mellom det menneskelige og det ikke-menneskelige. Min beslutning for å velge akkurat dette temaet var at det forbinder natur og litteratur. Tema behandlet økokritisk analyse av et litterært verk, nemlig Maja Lundes romaner *Bienes historie* og *Blå*. Tematikken er høyt aktuell i dagens „grønne bølge“. Stadig flere forfattere prøver å skape debatt med sine bøker som forholder seg til klimakrise, økologisk krise, mennesker og natur osv. En av dem er den norske forfatteren Maja Lunde med sine romaner for voksne som hun kaller for *klimakvartett*. Siden jeg er ganske interessert i miljøvern og naturen i generelt, ble jeg veldig nysgjerrig på hvordan man kan tolke en litterærverk i økokritisk perspektiv. Masteroppgaven min kan være en slags springbrett for videre forskning i dette feltet siden det finnes bare få forskning i dette området i Slovakia og Tsjekkia.

Hvorfor akkurat Maja Lundes *Bienes historie* og *Blå*? Maja Lunde er en norsk samtidsforfatter og manusforfatter. Før Lunde debuterte med sine voksenromaner, har hun gitt ut flere barnebøker og manuser. Hun debuterte i 2015 med sin første roman for voksne *Bienes historie* som har vunnet flere priser, blant annet Bokhandlerprisen i det samme året. Romanen var også den mest solgte boken i Tyskland i 2017. *Bienes historie* og *Blå* er oversatt til 36 språk inkludert tsjekkisk og slovakisk. Begge romanene er delen av en planlagt serie på fire frittstående bøker om klima. Den tredje bok kom ut i høsten 2019 med tittel *Przewalskis hest*.

Romanene er i stor grad miljøorienterte tekster og det er interessant å se hvordan skjønnlitteratur kan være en plattform for å diskutere miljø, naturen og forhold mellom menneske og natur. Derfor er oppgavenes problemstilling følgende: Hvordan kan romanene

Bienes historie og *Blå* leses i et økokritisk perspektiv og hvordan er forholdet mellom menneske og natur beskrevet i romanene? For å besvare disse spørsmålene må vi se nærmere på innholdet, hva er forfatterens intensjon, resepsjon av romanene og økokritisk teori. Forfatterens intensjonen skal jeg undersøke ved å se på og lese intervjuer og hennes retorikk vedgående romanene. Jeg bygger på en teori av litteraturprofessor Lawrence Buell. Han definerer fire kriterier som han mener kan avgjøre i hvilken grad en tekst er miljøorientert. Det å bruke økokritikk som et analyseverktøy er i en viss grad problematisk, siden det ikke eksisterer en fastsatt metodisk prosess. Det er opp til hver enkelt litteraturforsker hvordan han/hun vil gå frem. Det finnes noen retningslinjer som er mulig å følge for eksempel Garrard og Buell benytter dem i sine analyser. Jeg skal derfor følge disse retningslinjene og bruke dem for å analysere tekstene.

Masteroppgaven deles inn i 4 hoveddelene – Metodologi, Forfatteren og verk, Teori og Analyse. Selvfølgelig inneholder den også innledning, avslutning og litteraturliste. Oppgaven omhandler ikke primært skildring av klimaendringer og klimaspørsmål i romanene, selv om dette temaet er i romanene særlig viktig. Jeg fokuserer meg på selve naturen og mennesker i romanene.